

نگاهی به مقاله «رفتن در معنی آمدن»

سالار رضازاده

در شماره چهارم مجله فرهنگ‌نویسی در قسمت پژوهش‌های لغوی نوشته‌ای با عنوان «رفتن در معنی آمدن» از خانم زهرا حاجی‌سیدآقایی چاپ شده‌است. مؤلف محترم در آن نوشته با استناد به مینوی خرد - که آوانویسی‌شان گویا براساس کتاب *A Manual of Pahlavi* نوبرگ (Vol I, Wiesbaden, 1964, p. 71) و ترجمه احمد تفضلی (انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۵۴، پرسش ۱، بند ۹۵) است - سابقه کاربرد «رفتن در معنی آمدن» را به فارسی میانه رسانده‌اند.

ذکر نکته‌ای در این باره شاید خالی از فایده نباشد:

واژه‌ای که خانم حاجی‌سیدآقایی با استناد به نوبرگ *rawēd* آوانویسی کرده‌اند در کتاب T. D. Ankelsaria, *Dānāk-u mainyō khrad*, Bombay, 1913, p. 19 - که شامل همه نسخه‌بدل‌های دست‌نویس‌های مینوی خرد است و نیز مورد استفاده استاد تفضلی بوده‌است (احمد تفضلی، واژه‌نامه مینوی خرد، تهران، ۱۳۴۸، ص هفت) - در پرسش ۱، بند ۹۵، به صورت *āyēd* (حرف‌نویسی: YATWN yt؛ پازند: *āēt*) آمده‌است و در هیچ‌یک از نسخه‌ها (طبق چاپ انکلساریا) *rawēd* نیست. همچنین استاد تفضلی در واژه‌نامه در بسامدهای واژه *āyēd* پرسش ۱، بند ۹۵ را نیز آورده‌اند (همان، ص ۱۲۷).

بنابراین تصحیح نوبرگ از واژه مذکور و استناد خانم حاجی سیدآقایی - در آوانویسی - به متن مصحح نوبرگ و ترجمه استاد تفضلی بدون توجه به نظر ایشان در واژه‌نامه مینوی خرد، درست نیست.

